

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9

poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

Zvláštní senát zřízený podle
zákona č. 131/2002 Sb.
v sídle Nejvyššího správního
soudu
Moravské náměstí 6
657 40 Brno

Váš dopis značky

Číslo jednací
ČTÚ-32 367/2025-603

Vyřizuje / telefon
Mgr. Mikolajová/224 004 616

Praha
1. 4. 2026

Navrhovatel:

Český telekomunikační úřad,
se sídlem Sokolovská 219, Praha 9
poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

Odpůrce:

Okresní soud v Děčíně
Masarykovo nám. 1, 405 97 Děčín I

Za další účasti žalobce:

T-Mobile Czech Republic a. s., IČO 649 49 681
Tomíčkova 2144/1, 148 00 Praha 4

právně zast. Mgr. Markem Lošanem
advokátem, IČO 692 58 121
se sídlem Na Florenci 2116/15, 100 00 Praha 1

žalované:

Zdeňka Kováčová, nar. 27. 7. 2005
Sídliště 1004, 407 77 Šluknov

**Návrh na zahájení řízení o kompetenčním sporu podle
zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých
kompetenčních sporů**

Soudní poplatek neplacen ve smyslu § 11 odst. 1 písm. n)
zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění
pozdějších předpisů

V právní věci žalobce, obchodní společnosti T-Mobile Czech Republic a. s., proti žalované, již je paní Zdeňka Kováčová, tj. ve sporu o zaplacení částky 4 959,43 Kč s příslušenstvím, bylo **výrokem I. usnesení Okresního soudu v Děčíně** (dále jen „*soud*“) **čj. 17 C 80/2025-19 ze dne 9. 5. 2025 pravomocně rozhodnuto o zastavení řízení a výrokem II. o postoupení věci Českému telekomunikačnímu úřadu** (dále též „*Úřad*“). V odůvodnění tohoto usnesení soud uvedl, že shledal neodstranitelný nedostatek podmínky řízení, neboť se jedná o věc (doplatení podmíněné slevy za jedno koncové zařízení a doplatek všech splátek za druhé koncové zařízení), která je zákonem č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o elektronických komunikacích*“) svěřena k rozhodování Českému telekomunikačnímu úřadu.

Český telekomunikační úřad, jako ústřední správní úřad pro výkon státní správy ve věcech stanovených zákonem o elektronických komunikacích, včetně regulace trhu a stanovování podmínek pro podnikání v oblasti elektronických komunikací a poštovních služeb, **neshledává svou kompetenci k rozhodnutí té části sporu, jejímž předmětem je povinnost žalované uhradit žalobci částku v celkové výši 4 140 Kč s příslušenstvím, a podává** ve smyslu ustanovení § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů **návrh na zahájení řízení o kompetenčním sporu** mezi Okresním soudem v Děčíně a Českým telekomunikačním úřadem, neboť obě tyto strany popírají svou pravomoc k provedení řízení a rozhodnutí v dané věci.

Podle § 108 odst. 1 písm. g) zákona o elektronických komunikacích ve znění účinném do 31. 12. 2024 (s ohledem na datum podání žaloby) „*Úřad podle tohoto zákona rozhoduje ve sporech, stanoví-li tak tento zákon.*“ V první větě ustanovení § 129 odst. 1 téhož zákona je stanoveno, že „*Úřad rozhoduje spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na straně jedné, a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě. Úřad rovněž rozhoduje spory v případech, kdy na straně osoby vykonávající komunikační činnost (§ 7) nebo účastníka, popřípadě uživatele, došlo ke změně na jinou osobu, zejména z důvodu postoupení pohledávky, převzetí dluhu, přistoupení k dluhu.*“

Zvláštní senát se ve svých usneseních (kupř. čj. Konf 38/2009-12 ze dne 14. 9. 2009, čj. Konf 54/2010-9 ze dne 13. 1. 2011 nebo čj. Konf 10/2014-12 ze dne 19. 8. 2014) konstantně vyjadřuje o nezbytnosti kumulativního splnění osobního i věcného předpokladu pravomoci Českého telekomunikačního úřadu rozhodnout vzniklý spor. V poslední

jmenovaném usnesení k tomu uvedl následující: „*První podmínkou je osobní předpoklad spočívající jednak na straně osoby, která musí vykonávat komunikační činnost, již se podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích rozumí ,a) zajišťování sítí elektronických komunikací, b) poskytování služeb elektronických komunikací, c) provozování přístrojů dle § 73 citovaného zákona‘ (...). Osoba účastníka musí splňovat charakteristiku stanovenou § 2 písm. a) zákona o elektronických komunikacích (,účastníkem se rozumí každý, kdo uzavřel s podnikatelem poskytujícím veřejně dostupné služby elektronických komunikací smlouvu na poskytování těchto služeb‘), popřípadě osoba uživatele musí splňovat charakteristiku stanovenou § 2 písm. b) zákona o elektronických komunikacích (,uživatel se rozumí každý, kdo využívá nebo žádá veřejně dostupnou službu elektronických komunikací‘); veřejně dostupnou službou elektronických komunikací se dle § 2 písm. o) cit. zákona rozumí ,služba elektronických komunikací, z jejíhož využívání není nikdo předem vyloučen‘. **Druhou nezbytnou podmínkou je věcný předpoklad, jenž vychází z ustanovení ,pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě‘, přičemž zaplacení ceny je podle § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích jednou ze základních povinností účastníka, popř. uživatele veřejně dostupné služby elektronických komunikací.***“

Ze spisové dokumentace vyplývá, že žalobou uplatněná částka v celkové výši 4 959,43 Kč byla vyúčtována třemi fakturami, přičemž sestává z vícero položek. Český telekomunikační úřad je názoru, že **ve vztahu k položkám „Splátky“ ve výši 180 Kč (faktura z 13. 9. 2023) a „Nesplacená kupní cena za zařízení“ ve výši 3 960 Kč (faktura z 19. 12. 2023) není splněn věcný předpoklad předvídaný ustanovením § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích.**

Soud v předmětném usnesení vycházel ze závěru, že žalovaná si od žalobce zakoupila dvě koncová zařízení (Samsung Galaxy A14 a Samsung Galaxy A13) v rámci účastnických smluv o poskytování služeb elektronických komunikací a souvisejících služeb ze dnů 2. 8. 2023 a 7. 8. 2023, přičemž tyto smlouvy byly následně předčasně ukončeny. Žalované tak dle názoru soudu byly doúčtovány poskytnuté slevy a splátky na zařízení, které byly podmíněny trváním těchto smluv po sjednanou dobu.

Žalobce doložil účastnickou smlouvu uzavřenou dne 2. 8. 2023 s žalovanou, jejíž součástí je smluvní ujednání ke kupní smlouvě na zařízení Samsung Galaxy A14. Strany smlouvy se dohodly na poskytnutí slevy na toto koncové zařízení, podmínkou bylo dodržení sjednané doby trvání dané účastnické smlouvy. Vzhledem k tomu, že tento závazek nebyl

dodržen, vystavil žalobce žalované dne 3. 1. 2023 vrubopis na částku 819,43 Kč (položka „Doučtovaná sleva k zařízení“). Úřad uznává svou kompetenci k rozhodnutí o této částce.

Pokud se ovšem jedná o **úhradu požadovanou v souvislosti se zařízením Samsung Galaxy A13**, k tomuto zařízení nebyla doložena účastnická smlouva či smlouva o poskytování zvýhodněných podmínek, nýbrž kupní smlouva a dohoda o splátkovém kalendáři ze dne 7. 8. 2023. Celková cena zařízení (4 199 Kč) byla na základě této kupní smlouvy (po zohlednění akontace ve výši 59 Kč) rozložena do 23 splátek po 180 Kč. Dle této kupní smlouvy byla **podmínkou pro vznik a platnost splátkového kalendáře existence alespoň jedné aktivní účastnické smlouvy s paušálním tarifním programem** vyjma M2M tarifu. V případě neuhrazení příslušné splátky ve splatnosti se staly splatnými všechny neuhrazené splátky, proto žalobce požaduje po žalované úhradu za položky „Splátky“ ve výši 180 Kč a „Nesplacená kupní cena za zařízení“ ve výši 3 960 Kč, tj. dohromady 4 140 Kč. Dle Úřadu se **v tomto případě nejedná o nárok ve smyslu § 63b odst. 7 nebo 8 ZEK**, jak usuzoval soud, nýbrž **o zaplacení sjednané (plné, nepodmíněné) ceny v důsledku prodeje koncového zařízení** (nedotovaného), dle uzavřené kupní smlouvy. V této souvislosti odkazuje Úřad na usnesení zvláštního senátu čj. Konf 22/2021-16 ze dne 4. 11. 2021, konkrétně na jeho bod 9: *„Zvláštní senát se k otázce rozhodovací pravomoci ve věci splátek, respektive úhrady, za poskytnuté (příjemci komunikačních služeb odprodané) telekomunikační zařízení v minulosti již opakovaně vyjádřil. Například v usnesení ze dne 24. 6. 2015, čj. Konf 20/2014-12 (na které ČTÚ přílehavě odkazuje), uvedl, že „při prodeji movité věci nejde o poskytování služby elektronických komunikací ve smyslu § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích, ale o běžný soukromoprávní vztah z kupní smlouvy. Rozhodování v této věci zákon českému telekomunikačnímu úřadu nesvěřuje; je tu založena obecná pravomoc soudu ve věci rozhodnout (§ 7 odst. 1 o. s. ř.). Proto zvláštní senát rozhodl, že věc, týkající se zaplacení ceny výše uvedených technických zařízení, projedná a rozhodne soud (§ 9 odst. 1 o. s. ř).“ (shodně viz též například usnesení zvláštního senátu ze dne 15. 3. 2004, č. j. Konf 124/2003-5, publikované pod č. 221/2004 Sb. NSS).“*

Ze skutkového stavu věci je patrné, že nenastala situace, která byla předmětem posouzení v soudem odkazovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu čj. 5 As 259/2023-29 ze dne 18. 9. 2024, tj. v nynější věci nejde o případ popsany v bodě 33 uvedeného rozsudku.

S ohledem na výše uvedené Český telekomunikační úřad navrhuje, aby zvláštní senát vydal toto

usnesení:

I. Příslušný vydat rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu v Děčíně ze dne 9. 5. 2025, čj. 17 C 80/2025-19, o zaplacení 4 140 Kč s příslušenstvím, je soud.

II. Usnesení Okresního soudu v Děčíně ze dne 9. 5. 2025, čj. 17 C 80/2025-19, se v rozsahu části výroku I. týkající se částky 4 140 Kč s příslušenstvím zrušuje.

Příloha:

spis Okresního soudu v Děčíně sp. zn. 17 C 80/2025

Ing. Marek Ebert v. r.
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu

Za správnost: Martina Klikarová, 2. 4. 2026

Vypraveno dne: 2. 4. 2026